

Анотація курсу

Церковно-державні відносини в Україні: міфи і реальність

Церква і держава – дві потужні соціальні інституції, без яких неможливо повноцінно охарактеризувати суспільство, як сучасне, так і попередніх історичних епох.

Взаємодія цих інституцій привносила у суспільне життя потужні імпульси для розвитку.

Національно-релігійні та національно-церковні проблеми є надзвичайно вагомими складовими, які продовжують відігравати колосальну роль у соціальній і політичній мобілізації. Це яскраво ілюструють події сучасної гібридної російсько-української війни, розв'язаної проти України. Впливовим її чинником є релігійний фактор російської агресії з його конструктором «православної Русі», як елементу «руського мира».

Історія України нараховує численні комбінації використання церковного фактору в державній політиці. Але історіографія звертала увагу на них явно недостатньо, що стало наслідком радянського наративу, який цілеспрямовано ігнорував вагомість релігійного феномену в суспільному житті.

Тому повернення до цих сюжетів є проявом відродження кращих традицій української національної історіографії та, водночас, її оновленням.

У церковній історії України ще багато замовчувань і нашарувань, маловідомих фактів. Тому знання про них суттєво збагатить майбутніх бакалаврів фаховим аналізом історичного минулого та сучасних подій, невід'ємною частиною яких є релігійні процеси.

Аскольдове хрещення Русі, становлення і етапи історії Київської митрополії, безперервне суперництво за неї між Москвою, Варшавою, Римом та Константинополем, початки протестантизму в Україні, церковне питання в українських національних революціях XVII, XX, XXI століть, боротьба за незалежність української церкви від Москви, та багато інших історичних сюжетів донині тамують у собі елементи міфотворчості, упередженості, вимагаючи від фахівців зваженого і критичного погляду на себе.

Пропонований курс "Церковно-державні відносини в Україні: міфи і реальність" допоможе Вам сформувати цілісний і критичний погляд на події вітчизняної історії, складовою часткою яких були і залишаються релігійно-церковні фактори. А це – базис фахової підготовки і виклик сучасності.